

РЕШЕНИЕ

№ 3028

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в открито заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова

Луиза Христова

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2490** по описа за **2020** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу Решение от 22.01.2020 г. по НАХД № 13075/2019г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 112-и състав. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 359650-0125147 от 19.09.2018г., издадено от Началник сектор „Оперативни дейности“ С. в Централно управление на Национална агенция за приходите /ЦУ на НАП/, с което на [фирма] е наложено, административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 185, ал. 1 във връзка с чл. 118, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Касаторът [фирма] излага съображения за отмяна на постановеното решение като незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Навежда доводи за нарушение на чл. 24 ЗАНН. Счита, че е следвало първоинстанционния съд да приложи института на маловажност. Моли за отмяна на решението като неправилно. Претендира разности по списък.

Ответникът, чрез процесуален представител – юрк. Н., оспорва жалбата. Представя писмени бележки, в които развива доводи за законосъобразност на решението и

потвърденото НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд е установил следната фактическа обстановка: на 30.05.2018г. около 11,30ч. служители на МВР и НАП-гр.С., извършили проверка на пункт за извършване на периодични технически прегледи на МПС, стопанисван от жалбоподателя, находящ се в [населено място], жк, „Д.“, зад Общината. Проверката имала за цел да установи дали се издават фискални документи при извършване на продажби. След излизане от пункта за технически преглед бил спрян от служителите на МВР автомобил, на който току що бил извършен такъв, а служителите на НАП поискали от водача да им предостави касовата бележка, която следвало да бъде издадена за осъществения технически преглед от собственика на пункта. Водачът на автомобила заявил, че не му била издадена такава, но че е заплатил сумата от 50 лв за осъществения периодичен технически преглед.

Служителите на НАП влезли в пункта, легитимирали се и поискали документи за проверка. Бил поискан от служителите касов бон за осъществения технически преглед, но такъв не бил предоставен. След това бил отпечатан дневен отчет от фискалното устройство в обекта, от който се виждало, че са отразени пет плащания за осъществени технически прегледи. От проверените книжа за дейността на дружеството през процесния ден било установено, че до момента на проверката били осъществени шест годишни технически прегледа. Като установили тези факти, служителите на НАП съставили констативен протокол за установените по време на проверката обстоятелства, а на дружеството съставили АУАН за извършено нарушение на чл. 118, ал.1 от ЗДДС.

Въз основа на АУАН било издадено и атакуваното НП№ 359650-0125147/19.09.2018г., издадено от Началник сектор „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП-С., с което на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС на жалбоподателя [фирма] била наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 118, ал.1 от ЗДДС.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства-писмени доказателствени материали и гласни доказателствени средства.

Съдът констатирал, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентни административни органи. АУАН е съставен в срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, а именно – три месеца от откриване на нарушителя и двугодишен от извършване на нарушението. Спазени са срокът за издаване на наказателното

постановление на основание чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс.

На основание чл. 118, ал. 1 ЗДДС „всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта“. Съгласно чл. 25, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /загл. изм. - ДВ, бр. 80 от 2018 г., издадена на основание чл. 118, ал. 2 и 4 от ЗДДС и чл. 9, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица/ фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като лицата по чл. 3 от същата наредба са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка. Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. /в приложимата редакция/ фискалната касова бележка от ФУ трябва да бъде четима, да съответства на образеца съгласно приложение № 1 и да съдържа задължително изрично изброените реквизити, сред които и наименование, код на данъчна група, количество и стойност по видове закупени стоки или услуги. Съгласно чл. 25, ал. 4 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. /в приложимата редакция/ „фискалната касова бележка от ФУ или касовата бележка от ИАСУТД се издават в един екземпляр за клиента“, като копие на всяка отпечатана бележка се съхранява на контролна лента на електронен носител /КЛЕН/.

В конкретния случай, видно от събраните по делото писмени доказателства и изслушаните свидетелски показания, се установява че не е регистриран и отчетен технически преглед на МПС на стойност от 50,00 лева в търговския обект, стопанисван [фирма], чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон), функциониращо и регистрирано в обекта. Безспорно е установено след преглед на книгата за извършени технически прегледи, че са осъществени шест такива в процесния ден, а в същото време дневния отчет, разпечатан непосредствено преди започване на проверката, показвал отразени пет плащания за осъществени технически прегледи.

Ирелевантни са твърденията на служителя, че механично е прибрал парите от последния технически преглед в касата, защото точно тогава са влезли в обекта проверяващите. Изискването, постановено от законодателя, е всяка продажба да бъде отразена, чрез издаване на фискална касова бележка /фискален бон/ или чрез системен бон. Липсват доказателства за извършване на сторно операция по отношение на конкретната стока /отразена с наименование, вид и количество/, която операция представлява корекция при връщане, рекламация на стока или при грешно натрупване след приключена сметка на клиента, и се отразява в документ с надпис „СТОРНО“ /чл. 31 Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г./ Не са представени от провереното юридическо лице и доказателства, че продажбата е документирана с касова бележка от кочан по смисъла на чл. 35-36 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г.

Формира се извод, че нарушението и неговият извършител са установени

безпротиворечиво, посочени са датата и мястото на извършване на деянието, обстоятелствата, при които е извършено, и законните разпоредби, които са нарушени.

Към момента на извършване на нарушението е действала редакцията на разпоредбата на чл. 185, ал. 1 от ЗДДС: „на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв”. Тази норма е посочена от административнонаказващия орган в НП като приложима. Не се изследва обстоятелството липсват ли неотчетени приходи. Нарушението е формално, на просто извършване, като при осъществяване на неговия фактически състав следва ангажиране отговорността на съответното лице – физическо или юридическо. В конкретния случай е наложено на юридическото лице [фирма], търговец, административно наказание „имуществена санкция“ в минимален размер, доколкото неговата отговорност е обективна, безвиновна.

Липсват предпоставките за „освобождаване от административнонаказателна отговорност“. В настоящия казус извършването на деянието води до осъществяване състава на нарушението, без да се изисква настъпване на определен противоправен резултат. ЗДДС и актовете по неговото прилагане определят наказания за нарушения с висока степен на обществена опасност, тъй като съставомерните деяния се осъществяват с цел реализиране на неотчетени печалби, следователно – неизплащане на дължимия ДДС.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на действително осъществилата се фактическата обстановка и не са налице основания за освобождаване от административнонаказателна отговорност по чл. 28, б. „а“ от ЗАНН, касационните жалби следва да бъдат отхвърлени като неоснователни, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв., определен съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.01.2020 г. по НАХД № 13075/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-и състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Централно управление на Национална агенция за приходите разноски по водене на делото в размер на 100лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: